

de Arealer, som ifølge Planerne skulle tilkultiveres med Bøg i samme Periode. Denne Fortegnelse godtgjør, at der paa de fleste Distrikter er et meget betydeligt Spring i Størrelsen af de Arealer, der vare bevorede med Bøg paa over 100 Aar, og dem, der vare bevorede med de 2de nærmest følgende Aldersklasser (fra 81—100 og fra 61—80 Aar). Dette Forhold, der gjør det nødvendigt at overholde Dele af Bevoringerne paa over 100 Aar ud over 1ste Periode, fordi Springet i den aarlige Stats Størrelse efter 1ste Periodes Udløb ellers vilde blive altfor betydeligt, har nu vistnok ogsaa været taget i Betragtning af Ministeriet, da det fattede Planen til den hurtigere Benyttelse af de gamle Måsse, og denne er derfor ogsaa alene gaaet ud paa at afsorte Tiden for Overholdelsen af de gamle Måsse saa meget som gjørligt. Hvad der imidlertid har gjort det tilraadeligt for Ministeriet at gaa frem med en vis Forsigtighed ved Gjennemførelsen af denne Plan, er den Omstændighed, at der ikke ved Reguleringen af Distrikterne eller Revisionen af Reguleringsplanerne er foretaget (og ei heller har skullet foretages) nogen detailleret Taxation af de Bevoringer, der bestemtes til Overholdelse ud over 1ste Periode, hvorfor der fra flere Sider er udtalt Frygt for, at disse eventuelt ville findes at indeholde en mindre Måsse, end det ved Periodefordelingen var forudsat, saameget mere som det ikke er umuligt, at Gjennemhugningerne, naar de ere førte i de paagjældende gamle Bevoringer, af og til kunne være førte temmelig stærkt, saaledes at der ved denne Benyttelse er borttaget Mere, end der kan ventes erstattet ved Tilvæksten i samme. Føies nu hertil, at der paa de Distrikter, hvor der ikke er særdeles gode Afsetningsvilkår, først maa vindes Erfaring for, hvormeget mere Markedet kan modtage, uden at Prisen, navnlig paa Kvass og deslige ringere Effekter, trykkes altfor langt ned, samt at der paa flere Distrikter alt ved Planen var fastsat saa betydelige Kulturarbejder, at de ere vanskelige at overkomme (se t. Ex. det paa Fortegnelsen over 4de og 5te Kronborg Distrikter Anførte), vil Udvalget af det Anførte se, hvilke Grunde der har bestemt Ministeriet til at afgjøre Sagen om Tillægshugsten saaledes som i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1872—73 ommeldt. Ministeriet skal hertil kun føie, at der ikke kan være Spørgsmaal om Planens Anvendelse paa 1ste og 2det Kronborg eller Odsherreds Distrikter, da disses Forraad af gammel Måsse alt ved Planen er bestemt til Benyttelse i 1ste Periode, samt at den Beholdning, som paa Tidvilde-Frederiksværk Distrikt er bestemt til Overholdelse til 2den Periode, reducerer sig til en ren Ubetydelighed.

Forfaavidt Udvalget derhos har begjært Oplysning om Marsagen til, at der ikke har været forsøgt Bortsalg af den østlige Del af Ordrups Krat, skal Ministeriet bemærke, at denne Salgsag har lidt Standsning ved, at Eierne af 3 Løvelodder Nord for Krattet, der have Ret til Færdsel gennem dette, ikke have antaget en af Skovvæsenet foretagen Omordning af denne Beibenyttelse, der er nødvendig med Hensyn til Arealets hensigtsmæssige Udparcellering, og senere ved Forhandlingerne om en Sernbane til Frederiksfund, der antoges at ville komme til at gaa igjennem Krattet.

Sagen er imidlertid nu ført saa vidt, at Ministeriet ventter, at Salget kan nyde Fremme inden dette Aars Udgang."

Udvalgets Flertal (Aaberg, Andersen, Berg, Bøffen, Dam, Frederiksen, Th. Nielsen, H. M. Petersen og Schjorring) kan ikke anerkjende den Betragtning, der i ovenstaaende Skrivelse hentes fra en lige Fordeling i Perioder af Hugsten udover, hvad Hensynet til Afsetning og Tilplantning hyder.